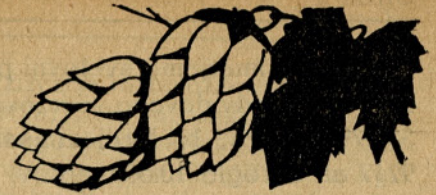
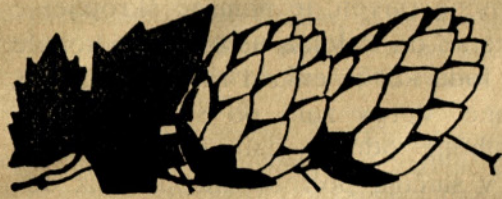

Poštnina plačana v gotovini.

Slovenski hmeljar

Prvi slovenski strokovni list za hmeljarstvo

Izhaja štirinajstnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za inozemstvo Din 50.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ul. 4, telefon 176

Leto VII

Celje, dne 10. januarja 1936

Štev. 1

Ali bo še šel?

Lanski hmelj namreč. To je vprašanje, ki najbolj zanima sedaj tiste redke hmeljarje, ki še niso prodali. Zato pa bo prav, če se o tem nekoliko pomenimo.

Pri nas je večina lanskega pridelka hmelja sicer že prodana, toda nekateri hmeljarji še imajo večje ali manjše količine, ki bi jih po vsaj kolikor toliko primerni ceni še radi spravili v denar. Nekaterim je hmelj pač ostal, ker se nikakor niso mogli odločiti na prodajo, računajoč na boljše cene, nekateri pa sploh niso imeli prave priložnosti za prodajo, ker ga ponujati niso hoteli, kupci sami pa jih iz enega ali drugega razloga niso preveč obletavali. Vprašanje je torej, kakšni so izgledi za vnovčenje še teh preostalih zalog, ki so brez dvoma letos bolj pičle kakor navadno mnoga druga leta.

Znano je, da predvsem razmerje med ponudbo in povpraševanjem odloča o ceni vsakega blaga, zlasti pa še hmelja, prav tako kakor tudi o boljši ali slabši možnosti prodaje. Čim več je povpraševanja in čim manj ponudbe, tem večja je možnost prodaje in tem boljša tudi cena ter prav tako tudi obratno. Na razmerje med ponudbo in povpraševanjem pa gotovo v splošnem vpliva v prvi vrsti zopet razmerje med svetovnim pridelkom in potrebo. Čim večja je svetovna potreba hmelja in čim manjši je pridelek, tem bolj se obrača razmerje med ponudbo in povpraševanjem v prilog prodajalca - hmeljarja in prav tako tudi obratno. Seveda se potem ugodnost tega razmerja v posameznih okoliših zopet različno uveljavlja, kar pa zavisi v prvi vrsti od kakovosti pridelka v posameznih okoliših. To so temeljna načela za kalkulacijo cene in tudi poteka vsakoletne

sezone. Poglejmo torej kako je tedaj s tem sedaj h koncu sezone.

Po zadnji ugotovitvi je znašal pridelek hmelja lani v Nemčiji 105.000 stotov (prodanega doslej 81% — 85.000), ČSR 73.000 (82% — 60.500), Jugoslaviji 40.000 (85% — 34.000), Franciji 25.000 (92% — 23.000), Poljski 22.500 (78% — 17.500) in Belgiji 12.500 (80% — 10.000), skupno žlahtnega hmelja na kontinentu torej 278.000 stotov (prodanega doslej 83% — 230.000 stotov), dalje v Angliji 126.500 (91% — 115.000) in USA 190.000 (61% — 115.000), svetovni pridelek skupno torej 594.500 stotov (prodanega doslej 77% — 460.000 stotov). Glede Anglije je treba pripomniti, da je vkljub temu, da vnovčevanje lanskega pridelka še ni začelo, treba 115.000 stotov smatrali kot prodanih, ker so se to količino obvezale domače pivovarne prevzeli ter jim bo zato enostavno dodeljena in ne bo prišla na tržišče.

Kakor iz navedenega razvidno, je neprodanih skupno še 134.500 stotov lanskega hmelja, med tem grobega 86.500 stotov (največ v Ameriki, namreč 75.000, dočim v Angliji le 11.500), žlahtnega pa le 48.000 stotov.

Potreba hmelja bo predvidoma znašala ponekod nekaj več, ponekod pa tudi nekaj manj kakor v prejšnjem letu, in sicer v USA 156.108 stotov (+ 20.1% k prejšnjim 130.000), Angliji 142.125 (+ 13.7% k 125.000), Nemčiji 91.694 (+ 5.7% k 86.750), Belgiji 30.912 (— 3.4% od 32.000), Franciji 28.892 (— 6.8% od 31.000), ČSR 22.600 (— 2.8% od 23.250), Irski 23.342 (+ 6.1% k 22.000), Avstriji 5906 (— 5.5% od 6250), Švedski 4216 (+ 5.4% k 4000), Madjarski 488 (+ 8.4% k 450) in drugod 78.500 (+ 8% k 72.500), skupna svetovna potreba torej 584.793 stotov, t. j. 9.7% več kakor v prejšnjem letu, ko je znašala le 533.200 stotov.

Ako primerjamo svetovni pridelek 594.500 stotov s predvidevano svetovno porabo hmelja 584.793 stotov, bi torej znašal prebitok le pičlih 9717 ali okroglo 10.000 stotov. Ta prebitok je vsekakor zelo malenkosten in ne bo kvarno vplival na prodajo celokupnega pridelka. Z ozirom na to, da so še neprodane zaloge že zelo pičle, mnoge pivovarne pa še niso krite ali vsaj ne zadosti, se bo verjetno dalo še preostalo blago tudi vnovčiti. Na visoke cene pri tem seveda verjetno ne bo mogoče računati in bo šlo v denar najprej z ozirom na kakovost in provenienco sorazmerno cenejše blago. Za vse hmeljarje pa je razveseljiva okolnost, da lanskega pridelka ne bo ostalo dosti neprodanega in tako ne bo flaçil cene bodočemu.

O sezoni 1935

(Dalje.)

Konec junija in v prvi polovici julija je rastlina precej trpela radi suše. Peronospora na listih se pri takem vremenu sicer ni mogla razviti, pač pa se je začel pojavljati semtertje rdeči pajek in kot posledica tega kmalu tudi bakreni palež. Zopet so morale peti škropilnice in dvooodstotna pravilno uporabljena žvepleno-apnena brozga se je zoper hmeljsko pršico dobro obnesla. Sicer pa je medtem izdatno deževje zaenkrat preprečilo nadaljnje širjenje tega nevarnega škodljivca.

Hmelj je medtem cvetel in odcvetel ter je cvet pričel prehajati v kobule. Pri ugodnem vremenu je zopet nastopila nevarnost hmeljske pršice, toda izdaten dež jo je precej zavrl. Kobule so počasi dozorevale in začel je glavni boj za barvo hmelja, boj proti peronospori v kobule. Kdor je že prej nekajkrat pravilno zaščitno škropil, zadnjič še takoj po cvetu ali že v cvet, temu se ni bilo bati sile. V mnogih primerih, ko ni bilo škropljeno ali pa vsaj ne pravilno, so pa začele kobule obenem z dozorevanjem tudi rjaveti. Peronospora v kobule je hotela tudi letos opraviti svoje pogubonosno delo. Trda je bila tedaj za škropilnice in kdor si je ni poprej, jo je vsaj sedaj hitro nabavil ali pa si jo skušal kje izposoditi. In glej, letos se je zopet vsak lahko prepričal, kako se škropljenje obnese! Saj so poleg škropljenega nasada z gladkozeleznimi kobulami v neškropljenem nasadu postajale kobule bolj in bolj lisaste. Redki neškropljeni nasadi v nekaterih legah, kjer hmelj ni radi peronospore porjavel, so bili prava izjema.

Tako se je letos vsak hmeljar lahko prepričal, da se brez zaščitnega škropljenja ne bo dalo več

hmeljariti. Nekateri pa so se tudi pritoževali, da so škropili, pa jim je vzlic temu hmelj rjavel. Vzrok temu je bilo prepozno ali preveč površno škropljenje, ali pa tudi nepravilno napravljena brozga. Ko hmelj že začne rjaveti, je namreč škropljenje prepozno; sicer se da deloma ustaviti, da kobule ne rjave dalje, toda kar je enkrat rjavo ali lisasto, tako tudi ostane. Vprav zato pa se je tudi izkazalo, da najbolje odreže tisti, ki ima lastno škropilnico in v slučaju potrebe škropi brez odlašanja. Vkljub ponovnemu opozorilu pa so nekateri škropili tudi z brozgo, ki ni učinkovala, ker ni bila pravilno pripravljena. Deloma je bila tu kriva površnost, deloma pa tudi krivi nauki, ki jih je nevednost nekaterih sejala med hmeljarji. Tako je neki tak domišljav vseznalec že takoj spomladi prišel predavat v neko vas o peronospori ter je enostavno proglasil vse prihuljene poganjke za kuštrovce; šele hmeljarji so ga potem skušali naučiti ločiti pravega kuštrovca od radi mraza prihuljenega poganjka. Zopet drugod je razlagal tak pametnjakovič, da je docela vseeno, če vliješ raztopino galice v raztopino apna ali pa narobe, da je vseeno, koliko apna pridaš galici in vseeno tudi, koliko je brozga stara. Nekateri so res nasedli takim krivim prerokom in vzlic skrbnemu škropljenju pridelali rjav ali vsaj lisast hmelj. Vsekakor bi bilo nujno potrebno, da se v bodoče prepreči tako škodljivo širjenje krivih naukov, ki po nepotrebnem znatno škoduje smotrnemu delu za napredek našega hmeljarstva, lahkomiselnim hmeljarjem pa tudi povzroča prav znatno škodo.

(Dalje prihodnjič.)

Razno

Poljska je izvozila v prvih devetih mesecih tekočega leta 3705 stotov hmelja v vrednosti 2.060.000 zl. t. j. 17.716.000 Din, lani v istem času pa 4460 stotov v vrednosti 3.780.000 zl., t. j. 32.508.000 Din.

Izvoz in uvoz hmelja v Nemčiji je bil lani v novembru precej večji kakor predlani in je znašal izvoz 4363 stotov, dočim predlani le 1924. Največ hmelja so izvozili na Japonsko (1082 stotov) in v Argentino (486 stotov), v Evropi pa na Dansko. Uvozilo pa se je 7597 stotov (predlani 5395), medtem 3231 stotov iz ČSR, 2500 pa iz Jugoslavije.

Glede hmeljev sporoča Hmeljarska zadruga, da se dobe v dolžini 5–7 m po 3.25 franko vsaka postaja v Savinjski dolini, dočim daljših 7–9 m, izpod 4 din ni dobiti. V kolikor bi te cene odgovarjale, naj zadrugarji svojo potrebo hmeljev takoj prijavijo zadrugi, ker ni izgleda, da bi se dobile pozneje ceneje.

Glede hmelja se zadrugi žal ni posrečilo priti do zaključka, ker ga je prav v zadnjem trenutku — izpodnesla podponudba.

V Nemčiji kupčija s hmeljem ne gre več od rok. Kakor znano, je bilo glasom avgustovske naredbe dovoljeno prosto trgovanje s hmeljem za obvezne cene 60–105 Din za kg. Ker pa zadnji čas kupčija ne gre več, bo NHPD v decembru in januarju sama prevzela še preostale zaloge hmelja, ki je sposoben za pivovarske svrhe, in sicer po 70 Din za kg. Neprodanega v prvi roki je namreč še 17.500 (samo v Hallertau-u 15.000) stofov hmelja.

Kam gre naš hmelj? Tranzitna trgovina se je letos zopet pošteno razmahnila. Že zadnjič smo poročali, da je bilo v septembru pripeljano v franzična skladišča v Zafcu 1875 stofov hmelja, od tega 1839 iz Jugoslavije. V oktobru pa je prispelo 3994 stofov in od tega zopet 3696 stofov iz Jugoslavije. Skupno v septembru in oktobru je bilo uvoženo torej 5869 stofov (lani komaj 2118), in sicer 5535 stofov, t. j. nad 94% samo iz Jugoslavije. Izvozilo se je v obeh mesecih skupno 2451 stofov, največ v USA in Japonsko.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Za že prav pičle zaloge lanskega pridelka je le semtertje nekaj zanimanja, pa še to v prvi vrsti le za cenejše blago. Naročila prihajajo sicer še vedno, vendar le polagoma ter le za manjše količine blaga. Cene so ostale sicer v glavnem nespremenjene, vendar so več ali manj le nominalne; v glavnem se je plačevalo zadnji čas od 14–24 Din za kilogram.

Vojvodina: Po pičlih še preostalih zalogah je malo povpraševanja in pride le semtertje še do kakega zaključka, pa še to v prvi vrsti le za cenejše blago.

Češkoslovaška: V hmeljski kupčiji je bilo zadnji čas nekaj več zanimanja in povpraševanja, vendar v prvi vrsti le za cenejše srednje in dobro srednje blago za izvoz. Cene so ostale v glavnem nespremenjene in notira lanski žateški pridelek 44–51 Din za kg, najboljši sicer tudi do 55 Din, vendar le nominalno; hmeljarji so postali zopet bolj rezervirani in zato za boljše blago le težko pride do zaključka, dočim je za cenejše stalno nekaj prometa. Tendanca je zopet bolj čvrsta in je izpod 44 Din za kg težko dobiti kaj blaga. Znamkovanih je doslej 38.478 stofov lanskega žateškega pridelka. Tudi za ostale provenience lanskega češkega hmelja je zopet nekaj več zanimanja ter je bilo tudi nekaj zaključkov, in sicer za hmelj iz okoliša Ušték in Roudnice po 29–36 Din, za poznega iz Dube pa po 22–25 Din za kg. Splošno se računa, da je neprodanega skupno še kakih 10.000 stofov lanskega pridelka.

Nemčija: Pri nekoliko živahnejšem zanimanju in povpraševanju tako za domačo porabo kakor tudi za izvoz je bilo na hmeljskem tržišču zopet nekaj več prometa ter se plačuje sedaj iz druge roke lanski pridelek za domačo porabo Hallertau 74–83 Din, Hersbruck 63–67 din, Jura 77–81 din in Tettnang 98 do 106 Din, za izvoz pa Hallertau 49–58 Din, Hersbruck do 45 Din, Spalt 74 Din in Baden 45 Din za kg. Tudi par bal letnika 1933 se je še prodalo, in sicer po 10 do 12 Din za kg. Zadnje dni je zaključna tendanca sicer zopet bolj mirna, vendar v glavnem nadalje čvrsta.

Francija: Na tržišču je razpoloženo prejkoslej mirno ter le malo prometa; cene so ostale v glavnem nespremenjene in lanski pridelek notira Nord 13 do 16 din, Burgund do 31 din in alzaški 33–39 din za kg. Že zacarinjen inozemski hmelj se nudi na tržišču največ žateški po 75–87 din za kg. Iz prve roke je bilo h koncu leta v Alzaciji še nekaj zaključkov za ameriški račun, vendar predvsem le za cenejše blago po 17–20 din za kg.

Poljska: Pri nadalje razmeroma pičem povpraševanju je bilo h koncu leta zopet nekaj več zanimanja za lanski pridelek ter tudi nekaj več zaključkov. Plačuje se 6–21 din za kg gotovo prepariranega in balotiranega boljšega in najboljšega blaga iz druge roke. Sicer pa je kupčija nadalje mirna in se cene nagibajo v prilog kupcev; do zaključka pride namreč predvsem le za cenejše blago, za boljše pa so cene le bolj nominalne. Kakor izgleda, so le izredno nizke cene vzbudile zopet več zanimanja.

Belgija: Na tržišču je položaj v glavnem nespremenjen, tendanca je mirna in tudi cene so ostale nominalno nespremenjene.

Anglija: Slaba dnevna svetloba ovira bonifiranje prevzetega blaga in zato še vedno ni končano. Medtem pa je zanimanja za lanski pridelek vedno več. Z novim letom je nameravala Hops Marketing Board izplačati hmeljarjem za prevzeto blago predujem, in sicer 66 $\frac{1}{3}$ % približne letošnje cene.

Amerika: H koncu leta je bilo v kupčiji zopet nekaj več zanimanja in povpraševanja ter tudi več prometa. Cene so ostale v glavnem nespremenjene in domači pridelek notira lanski 10–14 din, predlanski 7 do 10 din in starejši 3–6 din, že zacarinjen inozemski pa lanski 48–79 din in predlanski 26–52 din za kg. Izgleda, da nizke cene le mikajo kupce in da je zato tudi bilo nekaj več zaključkov. Iz prve roke se je tržišilo največ letošnji Oregon in Sonoma po 6–7 din ter Sacramento po 7–8 din za kg. Tudi za inozemske hmelje je bilo nekaj več zanimanja, vendar predvsem le za cenejše blago.

Najvišje cene, dejansko plačane zadnji čas za 1 kg hmelja raznih provenienc, so bile naslednje:

Nemčija (Hallertau)	86 din
Češkoslovaška (Žatec)	51 din
Francija (alzaški)	31 din
Jugoslavija (savinjski)	24 din
Poljska (wolinjski)	21 din
Belgija (Alost)	16 din
Amerika (Oregon)	14 din

Za razvedrilo

Ni mu zaupala.

»Ali pa je zapestnica, ki ti jo je ženin podaril, tudi pristna?«

»Oprosti, to je pa že preveč! Zakaj ne bi bila pristna?«

»Ne trdim da ni. Toda na tvojem mestu bi stopila k zlatarju in ga povprašala.«

»Saj sem bila pri njem.«

Hmeljarji -

poravnajte

naročnino!

V nevarnosti

je tvoj denar doma pred ognjem in tatovi!

Nalagaj

denar v domače hranilnice!

Zaupaj svoj denar

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE

(prej JUŽNOŠTAJERSKA HRANILNICA)

v CELJU, nasproti pošte.

Za hranilnico jamči Dravska banovina z vsem premoženjem in davčno močjo.

Nove vloge so takoj izplačljive.

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena pa tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke **hmelj**, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokám: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninsko zavarovanje »KARITAS«;
4. sprejema nezgodna zavarovanja poedincev, društev, kolektivna delavska zavarovanja, potovalna zavarovanja, zavarovanja šoferjev, potnikov v avtu, zavarovanja zakonite dolžnosti jamstva v vseh oblikah, zavarovanja avtomobilov zoper poškodbo, požar in tatvino.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica 2, in

v Mariboru

na gosp. Franja Žebota, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica šte. 10.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

v novi, lastni palači

na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo